

آینه

اخبار

دولت مدرن کیی شد نه تشکیل

محسن صفایی‌فراهانی: باید ببینیم دولت مدرن آیا در ایران شکل گرفت یا نه. اگر منظورمان از مدرن، مدرنیزه‌شدن در ظواهر است مثل تغییر لباس، ایجاد راه‌آهن، ساختمان‌های دولتی جدید، شناسنامه و… که اینها همه، دستوری و کیپی‌برداری است. بقیه فعالیت‌ها هم همین‌طور است. در واقع برای حفظ ظواهر نگاه کردند آن طرف چه دارد تا در حد مقدور کیپی کنند. ایجاد علم، دانش و فناوری است که دانایی و توانایی می‌آورد، ما چه خلق کردیم؟ چقدر به بستر علم و اندیشه‌وری توجه و چقدر به دانشمندان، اندیشمندان و روشنفکران فرصت دادیم؟ آیا بستر اندیشه‌وری که از قرن پنجم و ششم هجری در ایران بسته شد و هنوز بسته مانده را قبول داریم که دوباره به آن فرصت رشد دهیم یا نه؟

عواقب انحصار سیاسی

عباس عابدی: چه کسی فکر می‌کرد که رئیس حزب کمونیست مسکو، پرچمدار مبارزه علیه رژیم کمونیستی شوروی باشد؟! تنها دلیل آن است که اگر احزاب غیرکمونیستی هم در اتحاد جماهیر شوروی آزاد بودند، امثال یلتسین می‌رفتند در آنجا عضو می‌شدند و اجباری به عضویت در حزب کمونیست نداشتند. در آن احزاب هم اندیشه‌های غیرکمونیستی را بهتر یاد می‌گرفتند و هم خلوص اندیشه کمونیستی درون حزب کمونیست بیشتر می‌شد؛ اندیشه‌ای که در عمل دست‌پخت امثال یلتسین غیرمعتقد به کمونیسم در حزب کمونیست مسکو بود. استبداد نتیجه دیگر انحصار است. وقتی انحصار شکل گرفت، به مرور زمان استبداد را بازتولید می‌کند. در انحصار رقابت و رای‌گیری معنا ندارد. حتی اگر در ابتدای کار افراد با رای دیگران صندلی‌های مسئولیت را اشغال کنند، در ادامه کار چاره‌ای ندارند جز آنکه ردوبند کرده یا استبداد بورزند و انتخاب را بلاموضوع کنند. نتیجه نهایی این وضع پوک و تهی‌شدن آن نهاد یا انجمن است و حتی ممکن است به ضد خودش بدل شود و کافی است یک نسیم نه چندان سخت بوزد تا این بنا فرو بریزد.

کیم‌تان

توافق وین شلیک به‌امیت ایران است

حمله نظامی صفحه شطرنج سیاسی را به هم می‌ریزد. فروپاشی ائتلافی که آمریکا طی سال‌ها و به زحمت علیه جمهوری اسلامی ایجاد کرده و پایان رژیم تحریم‌ها، اولین و آتی‌ترین تأثیر حمله نظامی خواهد بود. حال تصور کنید که پس از توافق نظامی گروه‌های بازرسی آژانس یکی پس از دیگری وارد کشور شوند و بخوانند به هر مرکزی سر بزنند و اطلاعات جمع‌آوری کنند. بدون شک این روند باید جایی متوقف شود. اما اگر بنای آژانس بر عدم توقف و باز نگه‌داشتن این پرونده ساختگی باشد، که هست چه؟ آن وقت اجازه‌دادن به بازرسان برای دسترسی به یک مرکز خاص، اول داستان خواهد بود؛ در چنین شرایطی بهانه‌ای کاملاً دنیاپسند برای یک حمله مهیا خواهد شد. ایران از توافق سربیزی کرده و براساس فصل هفتم منشور باید تنبیه شود؛ بر این اساس باید توجه داشت پذیرش توافقی که راه را برای بهانه‌جویی طرف مقابل بازگذاشته، نهادهای امتحان پس‌داده و آلت دست را مرجع داوری قرار داده و نقاط کور را برای سازمان‌های اطلاعاتی غرب روشن می‌سازد، نه‌تنها مسائل سیاسی و اقتصادی کشور را حل نمی‌کند بلکه می‌تواند در پروسه‌ای گام‌به‌گام مخاطرات شدید امنیتی نیز به‌همراه داشته باشد. علت قاطعیت خاص بیانات مهم معظم انقلاب را باید در چنین واقعیاتی جست‌وجو کرد.

دولت ایران

آمریکا، باغ سبز و چنگال سرخ

ابراهیم مفیدیان تاینیسی: ماهیت «سیاست آمریکا‌یی» در جهان بر پایه‌هایی چون حمایت از رژیم اشغالگر قدس و صهیونیست‌هایی که خود صحنه‌گردانان عرصه سیاست در واشنگتن هستند، همچنین استثمار ملت‌های جهان و نمایندگی فرایند استکبار در صحنه بین‌المللی نقاط تقابلی هستند که با توجه به عناصر هویتی نظام جمهوری اسلامی که بر نفی استکبار، حمایت از مظلومان جهان و عظمت اسلام و مسلمین مبتنی است هرگز قابل جمع نیست. با توجه به این واقعیت، حتی توافقات محدود و موقت نمی‌تواند چشم‌اندازی از وضعیت مطلوب عده‌ای را محقق سازد که هرگز ژرفا و فلسفه شعار مرگ بر آمریکا را درنیاخته و نمی‌باید و نمی‌تواند در اوهام خود، خیال دوستی با جهان‌خواران را می‌پروانند. ازاین‌رو هشدار اخیر رئیس جمهوری در جمع مردم کردستان مبنی بر لزوم «خانه‌تکانی اتاق‌های سیاسی آمریکایی‌ها» در قبال ایران حتی در صورت پاسخ مثبت رهبران واشنگتن بی‌فایده خواهد بود، زیرا این اتاق برای تغییر واقعی رفتار آمریکایی‌ها نیاز به ویرانی و بازسازی خواهد داشت که در عمل ناشدنی است. پایان سخن آنکه در باغ سبز نشان‌دادن به آمریکا در هر زمان معنایی جز روی خوش نشان‌دادنی خوش‌خیالانه و گورگورانه به حکومتی درنده‌خو با چنگال‌هایی آمیخته به خون ملت ایران نخواهد داشت.

کا بختی را که اخیراً شروع کردیم

و آن را با فعالان اصلاح طلب مطرح می‌کنیم، این است که به‌نظر می‌رسد در روزگار فعلی در جریان اصلاح طلب فاقد «مسئله عمومی» هستیم؛ مسئله‌ای که طرح آن این قابلیت را داشته باشد که همه گروه‌های جامعه را تحت پوشش قرار دهد و شبکه‌های اجتماعی ایجاد کند تا رای‌آوری حداکثری داشته باشد.
ظاهرا ما در سال‌های میانی دهه ۹۰ با «خرده‌مسئله‌ها» مواجه هستیم تا یک مسئله عمومی، شما با چنین فرضی موافق هستید؟

من ارزیابی شما را قبول ندارم که

می‌گویید اصلاح طلبان فاقد مسئله و بحث عمومی هستند. اصلاح طلبان ضعف مالی، سازمانی و… داشتند ولی اتفاقاً نقطه قوتشان غنای گفتمانی بوده و هست. آنها مسئله و بحث عمومی داشتند، در نهایت در انتخابات سال ۹۲ هم جامعه به آن مسئله پاسخ داد. مسئله عمومی اصلاح طلبان توسعه و خصوصاً توسعه و گشایش سیاسی و تقویت حاکمیت قانون برای همه ایرانیان بوده و هست. باوجود خواست افراط‌گراها. اصلاح طلبان در برابر این نگاه‌های افراطی ایستادند و بخش قابل توجهی از مردم در انتخابات ۹۲ به درخواست شخصیت‌های بانفوذ اصلاح طلبان پاسخ دادند.

کا اگر سال ۷۶ را به عنوان معیار در نظر بگیریم، مسئله «آزادی»، مسئله‌ای عمومی بود که توانست همه گروه‌های اجتماعی را پوشش دهد. همه طبقات اجتماعی با آن ارتباط برقرار کردند و باعث شد جریان اصلاحات به پیروزی برسد. اما در دهه ۹۰، مسائل مختلفی مطرح می‌شود، یک عده اقتصاد و عده‌ای دیگر امنیت یا توسعه سیاسی و گروهی هم فرهنگ را مطرح می‌کنند. با این حال، به‌نظر می‌رسد قالب جامعه سیاست‌زدایی شده و به سمت فرهنگ و انواع شاخه‌های آن گرایش پیدا کرده است. به عنوان نمونه می‌توان به خیل جمعیتی که برای تشیع جناح پیروم پاشایی جمع شدند، اشاره کرد. اصلاح طلبان برای این گروه‌ها که به‌نظر می‌رسد روبه گسترش هستند، چه مسئله‌ای را می‌خواهند مطرح کنند؟

من جریان پاشایی را به آن صورت منفی‌ای که شما ارزیابی می‌کنید، نمی‌بینم. آنها بخشی از تنوع جامعه و بخشی از پوشش‌های جوانان این جامعه هستند. اتفاقاً این جوانان در فرصت قوت پاشایی به صورت جمعی دیده شدند.

دوباره به مخالفت‌م در سؤال اول برگردم؛ به نظر من ما در جامعه‌مان مشکل بحث عمومی نداشتیم. مشکل در اجرای این بحث‌ها داشتیم. مثلاً ببینید در دهه اول انقلاب مهم‌ترین مسئله «جنگ و حفظ کشور» بود؛ یعنی کاملاً مسئله عمومی معلوم و مشخص بود. در دوران سازندگی، هم آقای هاشمی‌رفسنجانی و هم عامه مردم و نخبگان می‌گفتند جنگ زیربناها را تخریب کرده و ایران به بازسازی (البته با تأکید بر توسعه اقتصادی) نیاز دارد. در دوران رئیس دولت اصلاحات هم واقعا مسئله عمومی همان شعاری بود که ایشان طرح کرد؛ به این معنا که به موازات توسعه اقتصادی، باید توسعه سیاسی هم رخ دهد تا اقتصاد هم سروسامان بگیرد. اما در دوره «مهرورزی»، دولت آقای احمدی‌نژاد دوست داشت جریان ضدتوسعه را به اصلاحات واگذار کند و بحث عمومی مطرح شود. خیلی کوشش کردند که زیربنای علمی، کارشناسی و اداری و شوراهای عالی را تحت‌عنوان «مدیریت جهانی» لت‌پوار کنند. ولی نشد و در سال ۹۲ روحانی – که دولتی توسعه‌گراست – رای آورد. الان هم بحث عمومی اصلاح طلبان باز تأکید بر ضرورت پیشبرد توسعه است. البته «توسعه‌ای همه‌جانبه (نه فقط اقتصادی) و پایدار (نه تخریب‌کننده محیط زیست) و درون‌زا و جهان‌نگر (نه باسهم‌ای و تقلیدی) و با مشارکت مردم (نه آمرانه). بنابراین مشکل ما این نیست که اصلاح طلبان حرف عمومی و اساسی و هماهنگ‌کننده ندارند. مشکل این است که جریان ضدتوسعه‌ی می‌تواند با استفاده از امکانات عمومی در برابر توسعه درون‌زای کشور مانع‌تراشی کند.

کا در مقطعی که به آن اشاره کردید، تا حدودی مسئله عمومی مشخص بود، در دهه ۹۰ و به‌ویژه پس از بحث توافق هسته‌ای، مسئله عمومی چه خواهد بود؟

ببینید من از دولت روحانی در این دوسال‌ونیم و قبل از توافق دفاع می‌کردم و الان هم دفاع می‌کنم. حالا چرا؟ چون روحانی در سیاست خارجی‌اش سعی کرد با انجام توافقات ۵+۱ جلو بیک عامل اساسی مخرب توسعه ایران را بگیرد و آن هم بحث تحریم‌ها و خطر ناامنی‌های ناشی از تداوم تحریم‌ها بود.

البته همه می‌دانیم برداشته‌شدن تحریم‌ها، عامل شتاب‌دهنده توسعه همه‌جانبه و درون‌زا و پایدار کشور نیست ولی وجود تحریم‌ها و تهدیدهای بین‌المللی، عامل مخرب توسعه کشور بود و می‌تواست ایران را با بحران‌های حادتری روه‌ور کند. بنابراین روحانی کار خیلی درستی کرد که از میان چهره محور: «توافق هسته‌ای»، «اقتصاد»،

سیاست

امیرحسین زایدی

تحلیل حمیدرضا جلابی پور از اولویت اصلاحات در دوران پساتحریم

جذب خاکستری‌ها

مرجان توحیدی

در محل ملاقات، چهره‌های آشنای قدیمی در آستانه در به استقبال ما آمدند. سروشکل دفتر قدیمی بود. حمیدرضا جلابی‌پور هم در اتاقی نشسته و با یکی، دو جوان مشغول صحبت بود. اتاقی نیمه‌تاریک، با میز بزرگی در وسط و صندلی‌های فرسوده، از کولر آبی هم کمک‌کنان فقط صدایی شنیده می‌شد و هوایی خنک نمی‌شد. بابت تأخیر عذرخواهی کردیم و نسخه‌ای از روزنامه را به او دادیم. با خنده روزنامه را گرفت و ناگهان زمان را به عقب بازگرداند و با همان لبخند درحالی‌که از بالای عینک مطالب را مرور می‌کرد، به یکی از روزنامه‌هایی اشاره کرد که مسئولیت آن را بر عهده داشت. بعد هم گفت عکسی از نرمن صبحگاهی در یکی از پارک‌های تهران را منتشر کرده بودیم که به همین دلیل هم روزنامه توقیف شد. دکتر صندلی‌اش را تغییر نداد و بعد از تعارف، مقابل او و سر میز نشستیم. او هم با خنده گفت بالاخره وقتی شعار تبعیض مثبت می‌دهیم، باید از همین‌جا شروع کنیم؛ با جلابی‌پور درباره اینکه اصلاح طلبان قرار است از این پس برای حل چه مسئله‌ای مردم را آگاه کنند. صحبت کردیم. توسعه همه‌جانبه و نه آمرانه که در آن دموکراسی، مبارزه با فساد رانتهی شده هم وجود دارد. موضوعی است که از منظر جلابی‌پور، اصلاح طلبان باید به آن بپردازند. به گفته او ۴۰ درصد جامعه آرای خاکستری هستند که گاهی اسیر پوپولیسم شده و به احمدی‌نژاد رای می‌دهند و گاهی از شعار بی‌عمل او به روحانی روی می‌آورند؛ ۴۰ درصدی که اغلب طبقه حاشیه‌نشین محروم بوده و باید به آن توجه کرد تا بار دیگر در دامن پوپولیسم گرفتار نشود.

با سیاس از علی ایوبی

«گشایش سیاسی» و «گشایش فرهنگی»، تمرکز اصلی فعالیتش را بر محور هسته‌ای و رفع تحریم‌ها گذاشت.

اما رفع تدریجی تحریم‌ها به معنی این نیست که عوامل رشددهنده توسعه کشور به راه افتاده است. بلکه دست‌کم یکی از عوامل بازدارنده توسعه کشور «لق» شده است. بنابراین بحث عمومی بعد از توافق این است که چگونه عوامل شتاب‌دهنده توسعه را تقویت کنیم. یعنی باید دولت را تشویق کنیم که توسعه را به توسعه اقتصادی تقلیل ندهد و رشد اقتصادی هم به رشد اقتصادی غیرمولد، رانتهی، مالی و مستغلاتی و به‌اصطلاح رونق‌ظاهری تقلیل پیدا نکند. یک توسعه‌گرایی درون‌زا و چندجانبه می‌تواند امید را برای بهبود وضع جامعه در مردم زنده نگه دارد.

پس روحانی کاری که کرد که البته بدون حمایت مقام معظم رهبری ممکن نبود خیلی مهم بود. تحریم‌ها بستر افراط‌گرایی بود. تندروها در جایی که در تحریم و تهدید است، معمولاً بیشتر دور برمی‌دارند.

اما در دوران «پساتوافق» دو موضوع را باید مورد توجه قرار داد. یکی همان توجه به عواملی که جامعه ایران را در مسیر توسعه «درون‌زا» ولی جهان‌نگر»، «همه‌جانبه»، «پایدار» و با «مشارکت مردم» تقویت می‌کند. منظوم از توسعه درون‌زا، رشد و توسعه‌ای است که از درون عقل جمعی نیروهای این کشور بچشود. نه اینکه در تهران و پشت میز هیات دولت تصمیم بگیرند که یک مقدار دلار بدهند، یک عده مهندس هم از تهران برونند یک گوشه‌ای سد بزنند یا از چین جنس وارد کنند؛ این می‌شود توسعه «برون‌زا و باسهم‌ای دوره قبل». توسعه «درون‌زا» یعنی برای نیروهای فعال کشور در سپهرهای گوناگون جامعه متناسب با معضلاتی که وجود دارد منابع عمومی تخصیص پیدا کند، شایستگی رخصت فعالیت پیدا کنند و تیپ افرادی بابک زنجانی‌ها، توسعه «همه‌جانبه» نه توسعه نامتوازن و بدقواره

را بسنج کند تا این سیستم «رانت‌خوار نهادینه‌شده» در مسیر درمان قرار گیرد. **کا جدای اینکه نسبت اصلاح طلبان با دولت روحانی چقدر است، اصلاح طلبان برای حل این مشکلاتی که شما گفتید، می‌خواهند چه کنند؟ در این شش سال باقی مانده از دهه ۹۰، مسئله‌ای عمومی که اصلاح طلبان باید مطرح کنند آیا این کشش را دارد که همه طبقات جامعه را دور خود جمع کند؟**
دو مسئله‌ای که گفتم به خاطر همین ملاحظات بود. منظوم از اینکه همه دور یک مسئله عمومی جمع بشوند، یعنی همه جمع شوند و نه فقط «دولت». چرا موضوع هسته‌ای موفق شد؟ چون همه ارکان حکومت با دولت همگام شدند. وقتی می‌گوییم همه با دولت باشند، یعنی نیروهای جامعه مدنی هم با دولت در مسیر توسعه همراه باشند، شهروندان فعال هم باید باشند. اگر «حکومت»، «جامعه مدنی» و «شهروندان» که سه رکن جامعه‌اند از بزنگاه تاریخی توافق هسته‌ای در روند توسعه درون‌زا استفاده نکنند به امید مردم پشت کرده‌ایم.

دانشجوی دانشگاه‌های معتبر ما که بعد از فارغ‌التحصیلی به خارج هم نرفته و می‌خواهد اینجا ابتکار و تولید دانش‌محور داشته باشد، در این سیستم دوست و مخالف اقتصادی، مگر وام‌های میلیاردی به او می‌رسد؟ از لحاظ مطالعاتی و درس‌آموزی باید دید چه کسانی این وام‌های هزار میلیاردی را گرفته‌اند؟ کجا فارغ‌التحصیل شده‌اند و چه کاری بلد هستند؟ نخبه هستند یا پخمه؟! به کجاها وصل بودند. من به اندازه وسعم در حال یک بررسی میدانی هستم که چرا بچه‌های خوب و باهوش به‌طور بلندمت از ایران می‌روند؟ چرا بعضی از این بچه‌ها معتاد می‌شوند و چرا تعدادشان در حال زیادشدن است؟ حتی در قشر تحصیل‌کرده زنان، اعتیاد به مواد مخدر صنعتی مثل شیشه دارد رشد می‌کند. معلوم است که پاسخ به این سؤالات تک‌علتی نیست. ولی برای من روشن شده قطعا یکی از پاسخ‌ها برای این سؤالات این است که افق رشد و توسعه درون‌زا و روشنی در برابر خود نمی‌بینند. این موضوع را با مالزی مقایسه کنید. در دوران دانشجویی، استاد مردم‌شناسی ما در دانشگاه تهران، مالزی را کشوری معرفی می‌کرد که بخشی از مردمش روی درخت زندگی می‌کنند. اما الان مالزی درست است ده‌ها مشکل دارد ولی یازدهمین کشور صنعتی جهان هم هست. ما باید ضمن اینکه دولت را به توسعه درون‌زا تشویق می‌کنیم جوانان را تشویق کنیم که مولد و تولیدکننده باشند و نه مفت‌خور، خدمات درست ارائه بدهند.

مثلاً، یک موضوع ناراحت‌کننده این است؛ وقتی به عروسی می‌روی و می‌بینی داماد چه کاره است، می‌گویند خیالتان راحت باشد، داماد پولدار است! یک زمانی پول‌درآوردن شرافتمندانه ارزش بود و نه هر پولداری. این همان رواج رانت‌خواری است که در حال نابودکردن اخلاق جامعه است. حل این روند مفت‌خواری، همان همکاری سه‌جانبه را می‌خواهد.

کا پس به نظر شما بهبود توسعه درون‌زا میتواند همه را دورهم جمع کند....

بله حتماً. چرا نهادهای مدنی ما کم‌جان‌اند؟ یکی از علل آن این است که از جامعه نمی‌توانند تأمین منابع کنند. نهاد مدنی باید روی پای خود یعنی روی بخش مولد جامعه بایستد. ولی توسعه باسهم‌ای، بیوزروای رانتهی و مفت‌خور را رشد می‌دهد نه بیوزروای ملی و مولد را. بخش مولد ما ضعیف است و بخش رانتهی آویخته به منابع دولتی داریم که آنها هم پولشان را به هر کسی نمی‌دهند، مثل کاری که آقایان در دوره نهم و دهم کردند.

کا بحث بهبود وضعیت اقتصادی، توسعه و مبارزه با فساد موضوعی است که گروه‌های سیاسی در برهه‌های مختلف آن را مطرح می‌کنند و نمی‌شود این را یک مسئله صادرشده برای خودتان مطرح کنید. شما چگونه می‌توانید یا می‌خواهید طرح این موضوع را به تابلو خود تبدیل کنید. سوره رقیب هم قطعا روی این موضوع مانور می‌دهد.

یکی از وظایف دولت مبارزه با رانت سیستمی است. دولت روحانی کم‌وبیش آن را شروع کرده است ولی دولت بدون همکاری سایر قوا نمی‌تواند کاری جدی بکند. شفاف‌سازی، کار همه قواست. مثلاً همه بانک‌ها باید در سایت‌های رسمی خود اعلام کنند که این وام‌های ده‌ها و صدها و هزارها میلیاردی برای چه پروژه‌ای گرفته شده و چه چیزی تولید یا چه خدماتی انجام شده است؟

دوم اینکه نهادهای مدنی که یکی از نقش‌هایشان دفاع از ارزش‌هاست، باید تبیین کنند، این‌گونه به منبع رانت وصل‌شدن، زندگی شرافتمندانه‌ای تسبیح از مبارزه با فساد مدنی رسانه در اختیار دارند، باید با رسانه‌ها چراغ‌قوه بر نقاط تاریک بیندازند، که این موضوع در این دو سال بهتر شده است. مورد سوم توجه به اهمیت هدف اصلاح طلبان است. مهم‌ترین هدف اصلاح طلبان تقویت سازوکار دموکراسی بوده و هست، و مردم‌سالاری لازمه توسعه درون‌زاست. ولی همه لوازم مردم‌سالاری را از دولت انتظار نداریم. چون شرایط را در نظر می‌گیریم، ما از یک دوران هشت‌ساله ضدیت با توسعه و دموکراسی بیرون آمدیم و راحت نمی‌شود همه نیروها را حول آن متمرکز کرد. ولی معتقدم اصولگرایان میانه‌رو به دولت روحانی و جامعه مدنی در مبارزه با فساد باری می‌رسانند. بنابراین مبارزه با فساد و رانت‌خواری در دوره پساتوافق ممکن است.

کا به نظر می‌رسد که جمع‌شدن همه نیروها حول این شعار طی یک مسیر خودبه‌خودی انجام می‌شود... یعنی آن قدر عیب و ایراد در ساختار موجود آمده است که چه کسی که این شعار را بدهد و چه ندهد، چندان مهم نیست....

به این سادگی که می‌فرمایید نیست. توجه کنید در زمان رئیس دولت اصلاحات می‌گفتند او چه کرده است؟ درست است که به همه اهدافش نرسید، ولی دستاورد خوب اقتصادی، ارتقای فرهنگ سیاسی و... داشت.

ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹سال پیش درچین روزی

سازات

- شورای امنیت علیه ایران قطع‌نامه صادر کرد- شورای امنیت در این قطع‌نامه از ایران خواسته تا تاریخ ۳۱ آگوست (نهم شهریورماه) به فعالیت‌های اتمی خود پایان دهد، در غیر این صورت با تحریم مواجه خواهد شد
- امضا ۱۱سند همکاری و تفاهم بین ایران و ونزولا-دکتر احمدی‌نژاد در کنفرانس خبری مشترک با جاوز: حوادث لبنان بر بررسی ایران روی بسته پیشنهادی غرب تأثیر گذاشت
- کسینجر در روزنامه «واشنگتن‌پست» اعلام کرد: ایران قوی و مدرن ستون ثبات منطقه است
- دکتر لنگرانی، وزیر بهداشت: ایران به تکنولوژی ترمیم ضایعات نخاعی دست یافت؛ ۷۰ نفر رار در ایران دچار ضایعات نخاعی هستند
- سردار طلایی: مناطق آلوده به مواد مخدر در تهران پاک‌سازی می‌شوند

جمهوری اسلامی

- بانک جهانی ذخایر ایران ارزی را ۵۰ میلیارد دلار اعلام کرد
- جهت اطلاع-بانک جهانی اعلام کرد: ایران با دراختیارداشتن ۱۳ درصد ذخایر ارزی منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا در پایان سال ۲۰۰۵ میلادی به‌عنوان سومین کشور منطقه از این نظر شناخته شده است
- مقاومت ملی لبنان در واکنش به درخواست ایرانیان برای حضور در لبنان اعلام کرد: درحال‌حاضر بخش کوچکی از بدنه حزب‌الله درگیر جنگ نظامی است و الباقی نیروهای این جنبش در حالت آماده‌باش قرار دارند
- تهاجم مسلحانه اعضای پ‌ک‌ک به خانه‌های سازمانی پلیس ترکیه
- سمند در راه ونزولا

کیم‌تان

- رئیس‌جمهور ونزولا در بازدید از ایران خودرو؛ صنعت خودروسازی ایران توان رقابت با شرکت‌های معتبر جهان را دارد
- مدیرکل رفاه سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی: هیچ کارمندی در ایران زیر خط فقر نیست
- وزیر بهداشت خبر داد: دستیابی متخصصان ایرانی به دانش ترمیم ضایعات نخاعی
- تجمع دانشجویان مقابل سفارت ترکیه؛ ترکیه به دانشجویان ایرانی اعزامی به لبنان اجازه عبور نداد
- رئیس آموزش وپرورش شهرستان‌های استان تهران: میان‌پایه‌ها مانوژی پارسال را بپوشند
- ۱۲۰ تن موادغذایی و دارو به لبنان ارسال شد
- در گرده‌مایی مسئولان وزارت ارتباطات؛ رئیس‌جمهور خواستار طراحی شبکه ملی رایانه‌ای شد
- ضرب‌شست تازه حزب‌الله؛ دومین ناوچه اسرائیل غرق شد

اخبار

- قطع‌نامه تصویب شد: ایران پیش از این هشدار داده بود با تصویب چنین قطع‌نامه‌ای از بررسی پیشنهاد اروپا خودداری خواهد کرد
- سردار طلایی خبر داد: اجرای طرح جمع‌آوری ارادل و مزاحمان نواپس در پایتخت
- محمد سلامتی، محمد عطرمانفر و نجفقلی حبیبی نظر می‌دهن: مخالفت اصلاح طلبان با لایحه نظام جامع انتخاباتی
- لبنان در موضع قدرت؛ رئیس‌جمهور لبنان: اسرائیلی‌ها حتی یک روستا را هم نتوانستند تصرف کنند
- علی‌رغم اعلام آتش‌بس؛ اسرائیل روستاهای جنوب لبنان را گلوله‌باران کرد

اعتماد

- البرادعی در گفت‌وگو با ایشیکل: بدون مذاکره با ایران چیزی حل نمی‌شود
- پس از پنج سال تجربه سیل در استان گلستان؛ هنوز برنامه مشخصی برای رویارویی با سیل احتمالی وجود ندارد
- شورای امنیت سازمان‌ملل درباره پرونده هسته‌ای تصویب کرد؛ قطع‌نامه ۱۶۹۶ علیه ایران -محمدجواد ظریف، سفیر ایران در سازمان‌ملل: اقدام شورای امنیت برای تصویب قطع‌نامه ضدایرانی پایه و اساس حقوقی و قانونی ندارد

اطلاعات

- با ادامه آتش‌افروزی‌های رژیم صهیونیستی در منطقه: «بشار اسد» به ارتش سوریه دستور آماده‌باش کامل دادبشار اسد بر حمایت قاطع سوریه از مقاومت ملت‌های لبنان و فلسطین تأکید کرد
- وزیر اقتصاد: در اجرای سیاست‌های اصل ۴۴: باید مراقب ایجاد انحصار جدید بود
- با دستور رئیس‌جمهوری؛ سازمان بازرسی و نظارت بر قیمت و توزیع کالا و خدمات مجدداً احیا می‌شود
- در دیدار با همتای لبنانی خود در بیروت؛ وزیر خارجه ایران خواستار توقف تجاوز رژیم صهیونیستی به لبنان شد